

ชีวิตที่ดี ณ ตอนนี้

Don't Worry Be Happy Now

แสงอรุณ พูนพิพัฒนศรี
นักพัฒนาศักยภาพมนุษย์

ทำตามสัญญาเสมอไม่ว่าเกิดอะไรขึ้น

หากเราสัญญาอะไรไว้ ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ กับเด็ก ตัวเอง หรือใคร เราไม่ควรลืม เพราะนั่นคือความน่าไว้วางใจ “สัญญาสี่คน เปิดประสบการณ์ต่างประเทศด้วยกัน” ที่ให้ไว้ในที่สุดก็มาถึง [ref: ep1-สบายดี...ขอบใจหลาย ๆ ๆ ๆ ครับ ep2-โอเค...ไปได้้อ ทริปนี้ ตลกมาก แต่เมานิวครับ ep3-เก็บความสุขกลับบ้าน]

เช้าวันฝนตกที่วังเวียง (ประเทศลาว) คัลแลนนั่งมองสายฝน ย้อนนึกถึงการเริ่มทำยูทูบ เมื่อประมาณ 3 ปีที่แล้ว (พ.ศ. 2565) เป็นช่วงเวลาที่ได้เต็มไปด้วย ความสุข สนุก ความท้าทาย (ปัญหาเยอะ) Little Journey ได้เริ่มขึ้น และยังมีมุ่งเดินทางต่อไป จากวันที่ผู้ติดตามไม่มาก คัลแลนบอกไม่มีอะไรพิเศษ แต่เขาจะตั้งใจทำ คลิปดี ๆ จนวันนี้ใกล้ 3 ล้าน (2.99 M. sub ณ 8/2568)

“ขอบคุณที่ทุกคนเดินทางมาด้วยกัน”

มองปัญหาเป็นโอกาสเติบโต

การมองโลกด้วยมุมมองเติบโต (growth mindset) ของ คัลแลน ไม่ยอมแพ้ต่อปัญหา อุปสรรค เรียนรู้สิ่งใหม่แม้จะทำพลาด ลอยผ่านสิ่งที่ควบคุมไม่ได้ มองเห็นความธรรมดาของชีวิต “ไม่เป็นไร” “ลองดู” “ไม่รู้ให้ถาม” “พุงนี้พระอาทิตย์ก็ขึ้น” มีความเรียบง่ายและจริงใจ สิ่งเหล่านี้คือเสน่ห์ของช่อง Cullen HateBerry ที่นำพาให้คนดูรู้สึกสบายใจ ท่ามกลางโลกปั่นป่วน

ความสนุกสนานและความเพลิดเพลิน เป็นเหมือน ยาสามัญประจำบ้าน รักษา และชุบชูใจผู้ชม และเป็นที่น่ายินดี!!! คนดูจำนวนไม่น้อยได้นำเรื่องราวการเดินทางที่สะท้อนความคิด บทเรียนแง่มุมต่าง ๆ ของทีมท่องเที่ยว ไม่ว่าจากฟีดแบ็ก น้องแดน จู๊ด หรือคัลแลนเอง ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ขึ้นกับว่าแต่ละคนจะ “โดนสะกิดใจ” เรื่องไหน

We are a Team, and We shine Together.

ด้วยความตั้งใจมั่นและวิถีชีวิตของคัลแลน กอร์ปกับการสนับสนุนกันของสมาชิกทีมอย่างเหนียวแน่น และมีหลังบ้านที่ดี ไม่ใช่ทีมที่ทำงานด้วยกันอย่างเดียว เป็นทีมที่พัฒนาความสัมพันธ์สู่ทีมที่แข็งแกร่งขึ้น และเติบโตไปด้วยกัน

เติบโตทั้งในมิติของการเรียนรู้ สายสัมพันธ์ และการงาน ที่ต่างคนต่อยอดไปในทิศทางที่ถนัด หรือทดลองกับโอกาสใหม่ ๆ ที่เข้ามา โดยมีงานอยู่เป็นแกนหลักที่เชื่อมโยงกัน

Feedback ของขวัญล้ำค่า ที่ควรมอบให้กัน

ช่วงแรกของการออกทริป น้องแดนพูดภาษาไทยยังไม่เก่ง จะตามพี่ ๆ เป็นหลัก บ่อยครั้งหลุดเฟรม น้องแดนหายไปไหน ซึ่งเป็นเรื่องไม่แปลก ที่แฟนคลับในพื้นที่บางคนจำน้องแดนไม่ได้ น้องแดนอาจรู้สึกน้อยใจบ้าง ท่านประธานฯ เคอร์บี้ ดูแลภาพลักษณ์ และภาพรวมของช่อง เคอร์บี้ (น่าจะ) ให้ Feedback และคำแนะนำสำคัญแก่น้องแดน ขณะเดียวกันน้องแดนได้พัฒนาตัวเองด้วย เรียนภาษาไทยกับครูเพิ่มเติม และเรียนรู้จากพี่ ๆ ช่วงหลังเราจะเห็นน้องแดนมีพัฒนาการดีขึ้นชัดเจนเป็นลำดับ ทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วมต่าง ๆ การช่วยงานในทีม ถือกล่อง ชับรด แบ่งปัน อาสา เป็นต้น จนเกิดเสียงสะท้อนที่ดี ชื่นชม และเป็นที่ยอมรับมากขึ้น

ส่งพลังและกำลังใจให้กัน

जूดี (คนไทยคนเดียวในทีมท่องเที่ยว) ได้เล่นภาพยนตร์บทสำคัญนี้คือความฝันของजूดีสามหนุ่มเกาหลีหัวใจไทยจึงชวนกันไปให้กำลังใจถึงกองถ่าย พร้อมของฝากขนม Bake Urban ยังความปลื้มปริ่มใจฟูให้กับजूดียิ่งนัก

ในวันเปิดร้าน Bake Urban คัลแลน (แอบ) มองน้องแดน กำลังรับออเดอร์ลูกค้าด้วยสายตาชื่นชม น้องเล็กในทีมที่คัลแลนชวนมาร่วมทำยูทูบยุคแรก ๆ ได้เติบโตขึ้นอีกก้าว อีกโมเมนต์ที่ประทับใจ คือคุณพ่อกับแม่น้องแดนยืนนั่งมองดูหน้าร้านด้วยความปลื้มปริ่ม และภูมิใจในตัวลูกชายที่ห่างครอบครัวมาเล่าเรียนด้าน Business Marketing ที่เมืองไทย เป็นกำลังใจพิเศษมาก ๆ สำหรับน้องแดน

Good Friendship = Safe Zone x Helping Hand

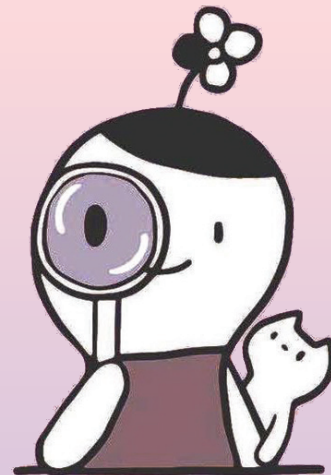
ทุกทีทุเล ใจหายใจคิดว่า เกิดได้ทุกทริป ตอนแรกหนุ่ม ๆ ไม่ได้กะว่ายน้ำ แคเดินบนสะพานไม้ที่โยกไปมาและถ่ายรูปเล่นกันเท่านั้น จูดีมีแกลิ่งนิดหน่อย แต่ทำท่าไหนไม่รู้ ตกลงไป คัลแลนยังหัวเราะเสียงดัง ไม่คิดว่าเหตุการณ์จะไปไกล

ทุกคนลุ้นช่วงที่น้องแดนสัมผัสได้น้ำลึก

น้องแดนตกใจและตามมาด้วยอาการตื่นตระหนก ว่ายตะเกียกตะกาย คัลแลนรีบยื่นมือ “มา ๆ มา ๆ มา ๆ จับ” ส่งเสียงดังให้น้องมีสติรู้ตัว “แดน นอน ๆ ๆ” “นอนก่อน” น้องแดนร้องไม่ได้ศัพท์ มีหลุดเรียก “ฮยอง” นั่นแสดงว่าไม่ไหวจริง พี่จงรีบเข้าไปคว้าน้องด้านหลัง พยายามกึ่งดึงกึ่งลากตัวไปที่สะพานเพื่อหาที่เกาะ เกิดแรงยึดดึงกันขึ้นระหว่างช่วย พี่เองเกือบเอาตัวไม่รอดเช่นกัน เริ่มอ่อนแรง คัลแลนสติดี รีบเข้าไปช่วยอีกคน

กว่าจะยิ้มออก ทุกคนเหนื่อย ลำค้ำน้ำ หดแรง น้องแดนหน้าซีดพูดขณะเกาะสะพาน “อ้าวจริง ๆ ผมเคย...เคยตาย” น้องแดนคงมีประสบการณ์ไม่ดีเกี่ยวกับน้ำ สองพี่ชายคงรู้ สังเกตถ้าไปทางน้ำจะดูแลน้องแดนเป็นอย่างดี ตอนไปทะเลทางได้นั้นก็ครั้งหนึ่งที่น้องแดนประสบภัย

เมื่อเราอยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก โชคดีแค่ไหนที่มีคนพร้อมยื่นมือช่วยเหลืออย่างเต็มกำลัง มิตรภาพที่ดี อบอุ่น ปลอดภัย ให้ความมั่นคงทางจิตใจเช่นนี้ ควรเก็บและถนอมไว้

สบายดี...เด้อ กับ บททดสอบ No.2

เคารพตัวเองและสิ่งที่เราให้คุณค่า

อยากชวนคิดชวนคุยถึงชิ้นเล็ก ๆ ที่อาจมองผ่านไป

ตอนไปวิ่งเวียง เมื่อถึงด่านเก็บเงิน พี่จ้องให้เกียรติและแสดงความเป็นมิตรด้วยภาษาเจ้าของประเทศ โดยกล่าวทักทาย “สบายดี” ปรากฏไม่มีสัญญาณสนใจใดจากพนักงาน หน้านิ่งเหมือนโมโหใครอยู่...แต่ไม่น่าจะใช่ คัลแลนเห็นพี่จ้องพูด “ขอบคุณ” อย่างไม่มั่นใจขณะรับเงินทอน จึงยิ้มปลอบใจพี่ชาย...ไม่เป็นไร คัลแลนรับรู้ได้

ช่วงไปเวียงจันทร์ ใช้บริการทางด่วนอีก พี่จ้องทักทายพนักงานเก็บเงินด้วยจังหวะและโทนเสียงอ่อนโยน “สบายดี...เด้อ” “ขอใบหลาย ๆ...” คราวนี้พนักงานมีรอยยิ้ม พี่จ้องสรุปอย่างมั่นใจ...เราต้องพูดสุภาพ ครั้งแรกพูดแค่...สบายดี จนคัลแลนต้องถาม “เด้อ” สุภาพเหรอ?!? จู๊ดส์เสียงยืนยันจากเบาะหลังคนขับ “เด้อ เท่ากับ สุภาพ”

ถ้าเป็นเราคงเข็ด ครั้งเดียวเกินพอไม่ทักทายไม่เสี่ยงเสียหน้าเฉยไปน่าจะดี แต่นั่นไม่ใช่พี่จ้อง พี่จ้องคนอ่อนโยน จริงใจ มองโลกแง่ดี EQ ดี ประสบการณ์ไม่ดีครั้งก่อน ไม่สามารถเปลี่ยนเนื้อแท้ของพี่จ้องได้

มองอีกมุม พี่จ้องให้โอกาสตัวเอง และให้โอกาสคนที่อยู่ตรงหน้าโดยไม่ด่วนตัดสินไม่เหมารวมว่าทุกคนจะเป็นแบบนั้นเชื่อว่า พี่จ้องประมวลผลความคิดอย่างฉับไว “ฉันควรพูดอย่างไรดีนะ” เมื่อเจอบททดสอบในด้านต่อไป

Key Takeaway

- + มิตรภาพที่ดี คือ พื้นที่ปลอดภัย
- + จงยืนหยัด ยึดมั่นในสิ่งที่เราให้คุณค่า
- + วินัย และความเพียร ช่วยให้เราไขว่คว้าเป้าหมาย / ความสำเร็จ
- + Creative Feedback ที่จริงใจ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทีม
- + ควรจัดสรรเวลาสะท้อนความคิด (reflection) เพื่อเรียนรู้และปรับปรุง
- ขอให้มีความสุขกับการใช้ชีวิตนะคะ สุขตอนนี้ (now moment) มีสติอยู่กับเหตุการณ์ตรงหน้าอย่างแท้จริง ทำเต็มที่ (แต่ไม่ใช่เรียส) ไม่คาดหวังผลลัพธ์ อย่าลืมใจดีกับตัวเอง ไม่กดดันเกินเหตุ

ขอบคุณพิเศษ : ภาพสวยจากเพจวิชาใจ

